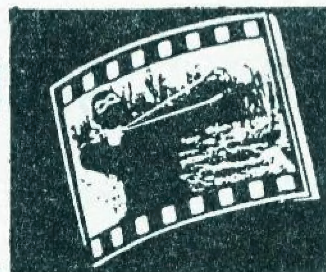

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΕΝ ΚΥΝΗΓΑ ΤΟ ΑΔΙΚΟ ΕΠΕΙΔΗ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΟ ΠΑΤΑΞΕΙ . . . ΑΛΛΑ ΕΠΕΙΔΗ . . ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΗΣΕΙ .

Αθηνα 27 ΓΕΝΑΡΗ 1990

ΜΠΑΤΣΟΙ-ΔΙΚΑΣΤΕΣ-ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ-ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Δ Ο Λ Ο Φ Ο Ν Ο Ι

1980: Δολοφονία Κουμή-Κανελλοπούλου. Τραυματισμοί διαδηλωτών από σφαίρες αστυνομικών. Ο τότε πρωθυπουργός Γ. Ράλλης προβαίνει σε καταγγελίες για υπονόμευσή του.

1985, Καλοκαίρι: Τηλεφώνημα στον Α. Τσούρα: ''θανάση, μην αναλάβεις το Υπουργείο Δημ. Τάξης, γιατί θα σου φορτώσουν πτώμα...''.
Αυτό το γνωρίζουν πολλοί, ανάμεσά τους κι ο Νίκος Μανιός, τότε πρόεδρος της Ε.Ι.Ν.Α.Π. Λίγες μέρες αργότερα γίνεται ενσωμάτωση του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης στο Υπουργείο Εσωτερικών. Υπ. Εσ: Αγ. Κουτσόγιωργας. Υπ. Αναπλ. Δημ. Ταξ: Α. Τσούρας.

17.11.85: Προετοιμασία ψυχολογική των αστυνομικών οργάνων από το πρωί με περίεργα σήματα από το Κέντρο. π.χ. ''Αυξημένη προσοχή, επειδή τα γνωστά άτομα έχουν αντικείμενα.''Το βράδι, μετά από μια ήρεμη πορεία, οι μπάτσοι προκαλούν στα Εξάρχεια. Πέφτει μολότοφ από πίσω στην κλούβα που είναι σταθμευμένη στη γωνία Στουρνάρη και Μπόταση, και ο Μελίστας (μέλος σκοπευτικής ομάδας της ΕΛ.ΑΣ. και μέλος της προσωπικής φρουράς του Παπανδρέου) γονατίζει, ΣΚΟΠΕΥΕΙ, και πυροβολεί τον Καλτεζά στο κεφάλι, τη στιγμή που φεύγει. Ακολουθεί κατάληψη του Χημείου. Οι μπάτσοι, μετά από άδεια του φασίστα πρύτανη Σταθόπουλου, του μέλους της ΕΦΕΕ και της ΠΑΣΠ Τσαμουργέλη, εισβάλλουν στο Χημείο, πνίγοντας τον κόσμο στα δακρυγόνα και συλλαμβάνοντας 39 από τους συντρόφους καταληψίες. Οι 39 σύντροφοι προφυλακίζονται και βγαίνουν μόνο με απεργία πείνας και δίψας. (Το 1989 καταδικάζονται σε 6 μήνες ο καθένας για ''διατάραξη κοινής ειρήνης''.

΄Ολο αυτό το διάστημα, ο Μελίστας παραμένει ελεύθερος και ένοπλος. Σε μια δίκη-κωμωδία, τρώει δυόμισι χρόνια και αφήνεται ελεύθερος.
Ασκείται έφεση και παράλληλα αναίρεση υπέρ του νόμου.
Στις 12/1/89 ΄΄φυλακίζεται΄΄και 10 μήνες αργότερα αποφυλακίζεται, πάλι προεκλογικά.
ΣΤΙΣ 26/1/90, ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ ΜΕΛΙΣΤΑ, ΠΟΥ ΑΥΤΟΑΠΟΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΄΄ΔΙΚΑΣΤΕΣ΄΄, (Ν. ΧΑΤΖΑΚΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ, Γ. ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ, Α.Π. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΦΕΤΗΣ) ΑΘΩΩΝΟΥΝ ΤΟ ΔΟΛΟΦΟΝΟ.
Το ίδιο βράδι, τα τσογλάνια χρησιμοποιούν απαγορευμένο διεθνώς στρατιωτικού τύπου αέριο, για να διαλύσουν τον κόσμο που δεν είναι διατεθειμένος να ανεχθεί άλλο την τρομοκρατία της δεξιάς και της αριστεράς,και είναι αποφασισμένος να απαντήσει στα οικουμενικά τους σχέδια με τον τρόπο που τους ταιριάζει.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΄΄Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ΄΄

Κάποτε πριν από πολλά χρόνια η έννοια "έγκλημα" ή "αδίκημα" δεν ήταν ίδια με

με την σημερινή.Τό "έγκλημα" Η ΤΟ "αδκημα" ήταν κάτι που αφορούσε μόνο τον

δράστη και το θύμα ή το πολύ πολύ τις οικογένειές τους και οπωσδήποτε όχι

κάποιο αφηρημένο "κοινωνικό σύνολο.Δεν υπήρχανούτε αστυνομία ούτε δικαστές ούτε φυλακές.Τοο δίκαιο το απένειμε ο καθέναq μόνος του και κανείς δεν αποφάσιζε εν ονόματι κάποιου άλλου.
Βέβαια,το σύστημα αυτό ήταν κάθε άλλο παρά απαλλαγμένο από καταχρήσεις και υπερβολές.Ο νόμος της ζούγκλας ήταν ο μοναδικός νόμος που λειτουργούσε,πάντα προς όφελος του ισχυρότερου.
Αργότερα,η θρησκεία άρχισε να παρεμβαίνει σε αυτού πτου είδους την απονομή του δικαίου φυσικά γιά δικό της καθαρά όφελος.Για πρώτη φορά,άγραφτοί ή γραπτοί νόμοι ορίζουν τους τρόπους επίλυσης των μεταξύ των ατόμων διαφορών. Αυτό,όμως,δεν είναι το σημαντικό.Το σημαντικό είναι το ότι γιΑ πρώτη φορά, στην ανθρώπινη ιστορία,το "έγκλημα" ή το "άδικο" είναι μιά συγκεκριμένη πράξη που προσβάλλει όχι το θύμα αλλά κάποιον αφηρημένο θεό και κάποιους αφηρημένους θείους νόμους.Ετσι το δίκαιο δεν απονέμεται από το θύμα γιά λογαριασμό του,αλλά από κάποιον διαιτητή σττο όνομα του θεού.
Ο διαιτητής αυτός,είναι ο πρώτος δικαστής.Την εξουσία του την αντλεί όχι μόνο απο τον θεό,αλλά κι από τους ενδιαφερόμενους,δηλαδή από τον δράστη και το θύμα που τον επιλέγουν γιά να τους λύσει τις διαφορές. Ο διαιτητής δεν λογοδοτεί μόνο στον θεό,αλλά ως ένα σημείο ,έστω και μικρό,λογοδοτεί και στον δράστη και στο θύμα.Αφού όμως θεός δεν υπάρχει,είναι φανερό ότι ο διαιτητής δεν ελέγχεται παρά μόνο από την συνείδησή του,που εξαρτάται από το πόσα θα του "στάξει" ο κάθε διάδικος κι από τι μπορεί να του κάνει αυτός που θα αισθανθεί αδικημένος από την απόφαση.
Προς το συμφέρον λοιπόν του διαιτητή ,αλλά και προς το συμφέρον της θρησκείας ,που σιγά σιγά οργανώνεται σε ιερατείο κι εκκλησία,και με την ανοχή των ατίμων,που βλέπουν ότι ο θεσμός δεν δουλεύει,αλλά αντίθετα,οδηγεί και πάλι στον νόμο του ισχυροτέρου,το κοινωνικό σύνολο αφερεί από τος άμεσα ενδιαφερόμενους το δικαίωμα της επιλογής του διαιτητή.Ο τελευταίος υποδεικνύεται έτσι από το ιερατείο και μεταβάλλεται σε δικαστή,σε ιεροδικαστή γιά την ακρίβεια.
Θ ιεροδικαστής λοιπόν,επιλύει τις διαφορές μεταξύ των ατόμων με μοναδικό γνώμονα το συμφέρον του ιερατείου.Οι αποφάσεις παίρνονται πάντα στο όνομα του θεού και θεσπίζονται νέου είδους ποινές:η φυλάκιση (και βέβαι ο φυλακισμένος δουλεύει γι ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ή γιά το κοινωνικό σύνολο ή,σπανιότερα γιά το θύμα) και τα πρόστιμα (σε χρήμα ή είδος ή με την μορφή προσφοράς κ'αποιας θυσίας στο θεό). Α
Με τον καιρό,ο θεός αντικαθίσταται από τον επι γής εκπρόσωπό του τον βασιλιά
Η κατάσταση σε ότι αφορά το δίκαιο και την απονομή του παραμένει βασικά η ίδια. Ο βασιλιάς όμως,στο θέμα της καταπίεσης των υπηκόων του είναι πολλές φορές σκληρότερος από την εκκλησία με την οποία άλλωστε δεν είναι διατεθειμένος να μοιράζεται τις εισπράξεις του.
Κι έρχονται εποχές που οι βασιλείες, μ'α μία καταρρέουν κι αντικαθίστανται από τις "δημοκρατίες".Οι δικαστές δεν είνει πιά όργανα του θεού ή του αντιπροσώπου

του. ΧΧΧΧ Τώρα πια είναι "λειτουργοί". Οι αποφάσεις τους εκδίδονται στο όνομα της " δημοκρατίας" ή του ίδιου του "λαού".
Κανείς, βέβαια, δεν αμφιβάλλει ότι οι δικαστές, όσο κι αν ΧΧ είναι "λειτουργοί" δεν παύουν να είναι όργανα. Είναι όργανα του κόμματος, που κάθε φορά βρίσκεται στην κυβέρνηση. Κι αφού τα κόμματα στην ουσία δεν είναι, παρά οι διάφορες όψεις ΧΧΧΧ της άρχουσας αστικής τάξης, οι δικαστές δεν είναι παρά όργανά τους.ΧΧΧΧΧΧΧΧ Μαζί με τους αστυνομικούς και το στρατό, είναι τα κύρια στηρίγματα και οι κύριοι εκφραστές της. Γι'αυτό το λόγο, άλλωστε, εδώ κι έναν περίπου αιώνα, σ'όλα τα κράτη οι νομοθέτες έχουν ορίσει την περίφημη "ανεξαρτησία" της δικαιοσύνης, κι έχουν παραχωρήσει στους δικαστές αυξημένα προνόμια, σεχχχάχχ σχέση με τους άλλους δημόσιους υπάλληλους. Έτσι λοιπόν, οι δικαστές είναι, όχι απλά μόνιμοι, αλλά και "ισόβιοι", δηλαδή ακόμα και να καταργηθεί η θέση τους, αυτοί εξακολουθούν να την κατέχουν (!) και να παίρνουν τον ανάλογο μισθό (με τον οποίο θα ζούσαν άνετα δύο οικογένειες). Ακόμα περισσότερο με νόμους έχει οριστεί ότι οι δικαστές δεν λογοδοτούν ποτέ και σε κανένα (άλλο βέβαια το ότι για να διοριστούν και να προαχθούν, γλύφουν κυριολεκτικά την εξουσία). Τέλος, με συνταγματική διάταξη, απαγορεύεται ακόμη και η άσκηση κριτικής στις αποφάσεις τους. Αυτό το τελευταίο, βέβαια, είνα και το μεγάλο κόλπο της εξουσίας, που μολονότι αυτή υπαγορεύει τις αποφάσεις μέ ή και έξω από τα πλαίσια του νόμου, με τον τρόπο αυτό αποποιείται κάθε ευθύν

Οι δικαστές, λοιπόν, δεν είναι τίποτα άλλο από μια συμμορία φασιστών, αφού δεν εκλέγονται, δεν λογοδοτούν και δεν κρίνονται. Κι αυτή η συμμορία δεν έχει φυσικά στο μυαλό της τίποτε άλλο, από το πώς θα πάρει στα χέρια της κι όλες τις άλλες εξουσίες. Κι αυτό το επιδιώκουν με την προώθηση δικαστών σε θέσεις με νομοθετικές αρμοδιότητες (βλέπε Σαρτζετάκης, Στασινόπουλος, Σταμάτης) με εκβιασμούς στους πολιτικάντηδες (κάλυψη σκανδάλων, εξόντωση πολιτικών αντιπάλων), με την συγκέντρωση πλούτου (από νόμιμες πηγές, όπως τα επιδόματα και οι φορολογικές απαλλαγές, αλλά και από λαδώματα κ.λ.π. , και με τον προσεταιρισμό της ένοπλης κρατικής δύναμης.

Έτσι λοιπόν, οι ανθρώπινες κοινωνίες, φοβούμενες μήπως καταντήσουν ζούγκλα, δημιούργησαν τους δικαστές για να τους λύνουν αυτοί, με τρόπο ομαλό και αποδεκτό, από τους περισσότερους, τις μεταξύ τους διαφορές. Οι δικαστές όμως, εξελίχτηκαν σε στυγνούς εξουσιαστές, σφετεριστές, δικτάτορες. Αδιαφορούν παντελώς για την επίλυση των ανθρώπινων προβλημάτων. Το "έγκλημα" και το "άδικο" το έκαναν "άρθρα του ποινικού κώδικα", που τα ερμηνεύουν σύμφωνα με τα συμφέροντά τους και με τα βίτσια τους. Όσο για το "δίκαιο", αυτό βέβαια το έχουν γράψει στα παλιά τους τα παπούτσια.

Κι έτσι, οι ανθρώπινες κοινωνίες κατάντησαν τελικά ζούγκλα, και η μόνη διαφορά είναι ότι τώρα πια έχουν βάλει και κάποιους κεχαγιάδες στο κεφάλι τους.

ΕΜΕΙΣ, ΣΑΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ, ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ το νόμο της ζούγκλας, που πιστεύουμε ότι επικρατεί στη σύγχρονη κοινωνία. Ξέρουμε καλά ότι αυτό το νόμο της ζούγκλας μας τον έχει επιβάλλει η εξουσία, η εξουσία αυτή που με το μανδύα της "δημοκρατίας" λέει πως ήρθε για να τον καταργήσει. ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ λοιπόν, ούτε αυτή την εξουσία, ούτε την "προστασία" της. Δεν πιστεύουμε στην ιδιοκτησία και στο κέρδος, και γι'αυτό ΔΕΝ ΘΕΩΡΟΥΜΕ ΑΔΙΚΗΜΑ τις πράξεις προσβολής τους.

Δεν πιστεύουμε πως η κοινωνία έχει προοδεύσει με την επιβολή ποινών, και γι' αυτό ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑ κανενός. Αρνούμαστε στον οποιονδήποτε να αποφασίζει και να κρίνει για λογαριασμό και στο όνομα άλλων, τις πράξεις οποιουδήποτε και γι' αυτό ΑΡΝΟΥΜΑΣΤΕ ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΑΡΝΟΥΜΑΣΤΕ ΝΑ ΠΑΙΞΟΥΜΕ ΜΕ ΕΜΕΙΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΡΟΛΟ.

ΣΑΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ πιστεύουμε σε μια κοινωνία ΧΩΡΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑ βασισμένη στην ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ.
Πιστεύουμε πως η κοινωνία πρέπει να αποβλέπει στην κάλυψη των αναγκών που τα μεμονωμένα άτομα δεν μπορούν να καλύψουν.
Πιστεύουμε πως η κοινωνία είναι το σύνολο των ανθρώπων που θέλουν να την απαρτίζουν και όχι κάποιος αφηρημένος και ΑΠΑΝΘΡΩΠΟΙΗΜΕΝΟΣ ΘΕΣΜΟΣ, όπως προσπαθούν να την εμφανίσουν κάποιοι "ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΙ" που φτάνουν ακόμα και να τις αποδίδουν ιδιότητες αυτοτελούς εμβίου όντος.
Πιστεύουμε πως η ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΛΟΠΗ και πως και Η ΚΛΟΠΗ ΕΙΝΑΙ ΙΔΟΚΤΗΣΙΑ.
Τα ΑΤΟΜΑ, όπως και η κοινωνία, ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ πάνω σε έμψυχα ή άψυχα αντικείμενα.
Πιστεύουμε στο δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΤΑ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΑΓΑΘΑ.
Πιστεύουμε στην κοινή χρήση και ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΚΤΗΜΟΣΥΝΗ.
Πιστεύουμε στο δικαίωμα κάθε ανθρώπου να είναι ελεύθερος και να ασκεί την ελευθερία του απεριόριστα, προστατεύοντάς την με κάθε μέσο από οποιονδήποτε και οτιδήποτε.
Πιστεύουμε στο δικαίωμα κάθε ανθρώπου στη ζωή.
Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να υπερασπιστεί την ζωή του με κάθε μέσο.
ΕΤΣΙ ΛΟΙΠΟΝ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΩΩΣΗ ΤΟΥ ΕΝ ΨΥΧΡΩ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ ΜΕΛΙΣΤΑ, ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝ ΤΙΜΩΡΗΣΟΥΜΕ. ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΑΠΟΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΖΟΥΓΚΛΑ ΚΙ ΟΤΙ ΑΥΤΟΔΙΚΟΥΜΕ.
ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΑΦΟΥ Ο ΜΕΛΙΣΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΑΙ ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΣ ΑΣΚΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ.
ΜΗ ΖΗΤΑΤΕ ΤΗΝ "ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ" ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ .
ΡΙΞΤΕ ΣΤΟΝ ΜΕΛΙΣΤΑ ΠΡΙΝ ΣΑΣ ΡΙΞΕΙ ΕΚΕΙΝΟΣ.
ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΚΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ.
ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΑΤΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α .
